

רבי יהודה אמר, קדשא בריך והוא נשmeta עליה ברוך הוא נטן נשמה עליוна באדם, וכלל ביה חכמה והשכל כדי לדעת הכל. מאיזה מקום נטן בו נשמה? רבי יצחק אמר, מפקום שישאר הנשמות הקדושות באוט.

רבי יהודה אמר, מכאן, שכחוב (בראשית א) תצא הארץ נפש חייה. מי זו הארץ? מהו מוקם שמהקדש נמצא בו. נפש חייה - נפש חייה סתם, זו נפש של אדם הראשון של הפל. רבי חייא אמר, אדם היה יודע חכמה עליוна יותר מפלאי כי השתת. והיה מסתכל בכל, וירודע ונודע לרבותו יותר מכל שאור בני העולם. לאחר שחתא נסתמו מפניו מעינות החכמה. מה בחוב? (מה שכתבו שם א) וישלחו ה' אליהם מגן עדן לעבד את האדמה.

רבי אבא אמר, אדם הראשון מזכיר ונתקבה נסחוב (שם א) ויאמר אליהם נעשה אדם בצלמנו בדמותנו. ועל זה זכר ונתקבה נעשו כאחד, ונפרדו אמר בך. ואם תאמר, זה שהאמր האדמה אשר לך משם - פך הוא ודאי, וזהו הנתקבה, ותקדוש ברוך הוא השמך עמה, וזהו זכר ונתקבה, והפל דבר אחד.

רבי יוסי אמר, עזיז וזרמת יה, איןון דכלילין דא מימיו ועל דא ויהי לי לישועה, דבגוני בך, מלכא קדישא משיך ואחסין לתחא, ואתעד ימינה

שם בchap. ברכון אחד, ברצון אחד, שבשביל בך המליך הקדוש מושך ומורייש למטה, ומתעוור הקימין לעשות נשים.

רבי יהודה אמר, קדשא בריך והוא נשmeta עליה יhab ביה באדם, וכלייל ביה חכמה וסבלתנו, למונדע כלא. מאן אחר יhab ביה נשmeta. ר' יצחק אמר, מאתר דשאר נשmetaין קדישין קא אתין.

רבי יהודה אמר, מהבא. דכתיב, (בראשית א) הוצא הארץ נפש חייה, מאן הארץ. מההוא אחר דמקדשא אשתקח ביה. נפש חייה סתם, דא נפשא דאדם קדמאה דכלא.

רבי חייא אמר, אדם היה ידע חכמה עליה, יתיר ממלאכי עליאי, והוה מסתכל בכל, וידע ואשתתמודע למאריה, יתיר מפל שאר בני עולם. בתר דחוב, אסתימו מגניה מבועי דחכמה, מה כתיב (נ"א מה דכתיב) וישלחו יי' אלדים מגן עדן לעבוד את האדמה.

רבי אבא אמר, אדם הראשון מדבר ונוקבא אשתקח, חדא הוא דכתיב, (בראשית א) ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותינו, ועל דא, דבר ונוקבא אתבעידו בחדר, ואתפרשו לבר. ואי תימא, הא דאמר האדמה אשר לקח משם. וכי הוא ודי, ודא דיא נוקבא, וקידשא בריך הוא אשתקף עמה, ודא הוא דבר ונוקבא, וכלא הוא מלחה חדא.

רבי יוסי אמר, עזיז וזרמת יה, איןון דכלילין דא בדא ולא אתפרשאן דא מן דא ולעלמין איינון בחביבותא, ברעותא חדא, דמתמן אשתקחו (נ"א אהמשב) משיכן נחלין ומביעין לאסתפקא כלא, ולברכא כלא, לא כדיברו מימי מבועין, כמה דאת אמר (ישעה ח) וכמוציא מים אשר לא יצבו מימי וועל דא ויהי לי לישועה, דבגוני בך, מלכא קדישא משיך ואחסין לתחא, ואתעד ימינה למלך גסין.

שם נמצאות (נמשב) משלכות הנחלים והמעינות לספק לכל ולבך את הכל, לא מזכירים מימי המפענות, כמו שנאמר (ישעה ח) וכמוציא מים אשר לא יקبو מימי, ועל זה ויהי לי לישועה, שבשביל בך המליך הקדוש מושך ומורייש למטה, ומתעוור הקימין לעשות נשים.

זה אליו ואנוהו - זה צדיק, שמננו יוצאות ברכות בזוג. ואנוהו - באוטו מוקום שגמץאת בו חביבות, וזה המקדש. אלהי אבי וארמנהו - משה אמר את זה לאקום שלhalotם באים מאותו צד, ועל זה היה שלמות הכל הוא באוטו מוקום (זה הפסוק).

רבי יצחק אמר, ויהי לי לישועה - וזה המלך הקדוש, וזה הוא. ומניין לנו? מקרה אחר מצאנו לו, שפתחות כי עזיז וזרמת יה' והוא לי לישועה. מפשמע שאמר יה' והוא לי לישועה - וזה המלך הקדוש. עזיז וזרמת יה' וגנו. רבי חזקיה פתח ואמר, בפסוק זה שפתחות (משלי י) בכל עת אהב הארץ ואח לצרעה יולד, בכל עת אהב הארץ - וזה הקדוש ברוך הוא, שפתחות בו רעך ורע אביך אל פצעוב.

ואח לצרעה יולד - בשעה שצייקו לך שונאנך, מה אומר הקדוש ברוך הוא ? (תהלים קכט) למען אני ורعي אדרבה נא שלום בה, שיישראלי נקרים אחים ורעים לך"ה. יולד מה זה ? וכי עכשו יולד ? אלא בשעה שנולדה צרעה בעולם, היה Achengad להציל אותך מפל אוטם שצייקים לך.

רבי יהודה אמר, יולד - שהמלך הקדוש יתעורר בעז הזה לנתק לך מהאמות, להיניק לך מהאמות באוטו צד, כמו שנאמר עזיז וזרמת יה' והוא לי לישועה. לעודר גבורות נגד

אמות עובדי כוכבים ומצלות.

רבי ייסא פתח ואמר, פמה יש לאדם לאحب את הקדוש ברוך הוא, שהרי אין לך עבדה לקדוש ברוך הוא (אליא וכמו) אלא אהבה, וכל מי שאהוב אותו ועושה עבידתו באהבה, קורא לו הקדוש ברוך הוא אהוב. אם כן, בפה

רחימوتא. וכל מאן דרכיהם

זה אליו ואנוה. דא צדיק, דמגיה נפקין בירפאן בזוג. ואנוהו : בההוא אחר דחייביתא אשכבה בה, ודא הוא מקדשא. אלהי אבי וארוממןוהו, משה קאמר דא, לגבי אחר דלואי אתין מההוא סטרא ועל דא (הו) שלימוטא דכלא הוא בההוא אחר. (נ"א בהאי קרא).

רבי יצחק אמר, ויהי לי לישועה, דא מלכא קדישא, וחייב הוא. ומגן. מקרה אחרינו אשכחנא ליה, דכתיב, (ישעה י"ב) כי עזיז וזרמת יה' יי' ויהי לי לישועה, ממפשמע דקאמר יי' ויהי לי לישועה, (דף נה ע"ב) דא מלכא קדישא.

עזיז וזרמת יה' וגנו, (שמות ט) ר' חזקיה פתח ואמר, בהאי קרא דכתיב, (משל י) בכל עת אוהב הארץ ואח לצרעה יולד. בכל עת אוהב הארץ, דא קדשא בריך הוא, דכתיב בה (משל י) רעך ורע אביך אל פצעוב.

ואח לצרעה יולד, בשעתא דיעיקון לך שנאנך, קדשא בריך הוא מה אמר, (תהלים קכט) למען אני ורعي אדרבה נא שלום בה, דישראל, אקרון אחים ורעים לקדשא בריך הוא. יולד מהו, וכי השתקא יולד. אלא בשעתא דעתקא יולד בעלמא, אח יהא לקבלך, לשזבא לך מבל איינון דעתקין לך.

רבי יהודה אמר, יולד : דמלכא קדישא יתער בהאי עז, לנתקא לך מאומין, לנתקא לך מאימא, בההוא סטרא, פמה דאת אמר, עזיז וזרמת יה' והוא לי לישועה. לאתערא גביראן לקבלה, עובדי כוכבים ומצלות.

רבי ייסא פתח ואמר, פמה אית ליה לבר נש לרחתמא ליה לקדשא בריך הוא, דהא לית ליה פולחנא לקדשא בריך הוא, (אליא) (כלה)